

16.11.22

Συνέντευξη του Γιάνη Βαρουφάκη ΣΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ
και στους Γιώργο Τραπεζιώτη και Γιώργο Μελιγγώνη

<https://youtu.be/A7nNYBQnUGU>

Καλημέρα καλώς ήρθατε!

Καλημέρα καλώς σας βρίσκω, είναι πολύ όμορφο να είμαι εδώ ξανά μετά από τόσα χρόνια, θυμίζει παλιές εποχές, πολύ καλύτερες εποχές, η επίσκεψη αυτή, χαίρομαι που είμαι εδώ!

Και εμείς χαιρόμαστε που είστε εδώ, και θα συζητήσουμε για όλη την επικαιρότητα, πλούσια επικαιρότητα και σε 50 τόσα λεπτά δεν νομίζω ότι χωράει όλη αλλά θα προσπαθήσουμε να κάνουμε το καλύτερο δυνατό, και με την βοήθειά σας και με την βοήθεια του κόσμου, που με τα μηνύματά του συμμετέχει πάντα στις συζητήσεις. Θα ήθελα να ξεκινήσω από την σημερινή ημέρα την 16^η του Νοέμβρη, 2022, 49 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου κλείνουμε. ΨΩΜΙ ΠΑΙΔΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ το σύνθημα τότε, εκείνα τα χρόνια τα παλιά που κάποιοι επιμένουν να λένε δυστυχώς, είναι τρομακτικό κατά την άποψή μου, να λένε ότι δεν μας πολύ αφορά, είναι ένα γεγονός το οποίο ανήκει στο παρελθόν, κατά την ταπεινή μου άποψη αποτελεί οδηγό και για το μέλλον, η δική σας η θέση ποια είναι; Το δικό σας το μήνυμα..

Χρειάστηκαν 13 χρόνια συνεχούς κατάρρευσης μια κρίσης που θυμίζει την κρίση του Μεσοπολέμου, για την χώρα μας, που δεν σταμάτησε ποτέ, συνεχίζεται ακάθεκτα από το 2009 μέχρι σήμερα, χρειάστηκε αυτή η περίοδος για να ανατραπεί εκείνο το συνονθύλευμα ψεμάτων και παρανόησης της κατάστασης της δεκαετίας του '90, για μένα η χειρότερη δεκαετία ήταν του '90.

Ήταν διαλυτική δεκαετία...

Ήταν εκείνο το τεράστιο ψέμα που είχε χτιστεί πάνω σε έναν οχετό χρέους για τον δήθεν εκσυγχρονισμό της χώρας, το lifestyle, που αν θυμάστε στην δεκαετία του '90 κορόιδευαν οι τώως προοδευτικοί το Πολυτεχνείο, το ΨΩΜΙ την ΠΑΙΔΕΙΑ την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, σου λέει τώρα αυτά είναι ξεπερασμένα, εμείς πετάμε τώρα, η Ελλάδα είναι στον σκληρό πυρήνα της Ευρώπης όπως έλεγε και ο ανεκδιήγητος κύριος Σημίτης. 13 χρόνια κρίσης, είχαν ένα καλό ότι τουλάχιστον τώρα βλέπουμε την πραγματικότητα και εκείνη την πραγματικότητα της δεκαετίας του '90, την φούσκα εκείνη που έσκασε, ευτυχώς έσκασε, μπορεί να έχει υποφέρει πάρα πολύς κόσμος, να έχει πεθάνει πολύς κόσμος να έχει αυτοκτονήσει κόσμος,

μετά από τόσα χρόνια μιζέριας, αλλά τουλάχιστον ως λαός ξαναβλέπουμε τα πράγματα καθαρά, και μέσα σε αυτή την καθαρότητα αναδεικνύεται η 17 Νοέμβρη ως ιστορική στιγμή, η οποία παραμένει επίκαιρη.

Τώρα βλέπουμε τα πράγματα καθαρά; Θέλω να πω, είμαστε η χώρα, έστω και αν πέφτει λόγω ανάπτυξης με το μεγαλύτερο χρέος στην Ευρώπη ως ποσοστό του ΑΕΠ;

Ανάπτυξη;;;

Μεγέθυνση της οικονομίας τέλος πάντων, έτσι μας λένε, αυτά είναι τα επίσημα νούμερα Eurostat και τα λοιπά...

Μεταξύ μας... μας κοροϊδεύουν αυτοί... να κοροϊδευόμαστε και μόνοι μας; Δεν κάνει..

Τώρα... τώρα μισό λεπτό να κάνω την ερώτηση, και θα τα πείτε όλα..

Ποια ανάπτυξη; οι ίδιοι, λένε ότι ..αν δείτε τα στατιστικά τους στοιχεία, ο πραγματικός πληθωρισμός είναι πολύ υψηλότερος από τον ρυθμό μεγέθυνσης του ονομαστικού εισοδήματος, το οποίο σημαίνει ότι το πραγματικό εισόδημα συρρικνώνεται, αυτό δεν λέγεται μεγέθυνση... αυτό λέγεται συρρίκνωση..Επειδή ο κύριος Μητσοτάκης θέλει να θριαμβολογεί; Θα θριαμβολογούμε και εμείς μαζί του;

Ενώ λοιπόν, τέλος πάντων για το λόγο ότι συμφωνούμε ότι ο λόγος χρέος προς ΑΕΠ το τελευταίο διάστημα έχει λίγο μικρύνει;

Βεβαίως και έχει μικρύνει...

Αυτό... αυτό λοιπόν ας κρατήσουμε αυτό για να κάνω την ερώτηση..

Αλλά άλλο αυτό και άλλο ανάπτυξη..

Σωστό, σωστό. Βλέπουμε λοιπόν ότι παραμένει το μεγαλύτερο ως ποσοστό του ΑΕΠ...

Παραμένει μη βιώσιμο..

Τώρα βέβαια μέχρι το 2030 τόσο είναι τακτοποιημένο, αλλά θα μας πείτε τι εννοείτε..

Μισό λεπτό βρε παιδιά, δεν είναι δυνατόν να μου λες ότι επειδή μας δώσανε μια πιστωτική κάρτα ότι έγινε βιώσιμο... συνέχισε..

Το ομόλογο ανεβοκατεβαίνει ανάλογα με τις διακυμάνσεις γύρω από το 5% άρα εντός εκτός αγορών τέλος πάντων. Μήπως η χώρα παραμένει ο μεγάλος ασθενής; Και οδηγούμαστε σε εξελίξεις σαν αυτές που φαντάζομαι όλοι και όλες θέλουμε να ξεχάσουμε;

Για να πάμε στο παρασύνθημα, η χώρα είναι βαθιά πτωχευμένη, γίνεται όλο και πιο πτωχευμένη καθημερινά, εμείς στο ΜέΡΑ25 το ονομάζουμε

χρεοδουλοπαροικία, γιατί μπορεί το ποσοστό χρέους του δημόσιου χρέους να μειώνεται, αλλά η δυνατότητα της χώρας να το αποπληρώνει αυτό το χρέος μειώνεται πιο γρήγορα και παράλληλα έχεις μια μεγέθυνση του ιδιωτικού χρέους αυτή τη στιγμή που μιλάμε. Το χρέος που πρέπει να κοιτάμε ως το μέγεθος το οποίο απειλεί μια χώρα όχι μόνο την Ελλάδα μια οποιαδήποτε χώρα, είναι το σύνολο, το άθροισμα του ιδιωτικού και του δημόσιου χρέους. Υπάρχει μια ισομορφία που λένε και οι θεωρητικοί της φυσικής. Την ώρα που μειώνεται το ποσοστό του χρέους που αφορά το δημόσιο, αυξάνεται αυτό που αφορά τον ιδιώτη, γιατί όταν ο κόσμος δεν μπορεί να πληρώσει τον λογαριασμό της ΔΕΗ και μετά κοκκινίζει ένα δάνειο, αυξάνεται το ποσοστό του μη βιώσιμου ιδιωτικού χρέους, το συνολικό χρέος μεγαλώνει, δεν έχουμε επενδύσεις, έχουμε ψευτο-επενδύσεις, οι οποίες ουσιαστικά όταν έρχεται ένα ξένο ταμείο και βγάζει κόκκινα δάνεια και αυτό καταγράφεται ως επένδυση, πρόκειται για μια προσβολή στην νοημοσύνη μας, όταν έρχεται ένας κινέζος ή ένας ουκρανός μεγιστάνας και αγοράζει 10 διαμερίσματα στο Κουκάκι και τα κάνει Airbnb αυτό δεν είναι επένδυση, δεν δημιούργησε μια πλουτοπαραγωγική μονάδα που δεν υπήρχε πριν. Είναι μια μεταφορά πλούτου στο εξωτερικό. Αυτό είναι ...είναι μια αφαίμαξη η οποία παρουσιάζεται ως επένδυση, οπότε ναι, συμφωνούμε η κατάσταση οδεύει όλο και χειρότερη και το πιο απειλητικό από όλα ποιο είναι... ότι ανήκουμε σε μια ευρωζώνη που έχει μια ατμομηχανή, το γερμανικό οικονομικό μοντέλο, το οποίο είναι καπούτ, τελείωσε..

Εδώ ήθελα να σας ρωτήσω... παραμένει ατμομηχανή της Ευρώπης, η Γερμανία;

Παραμένει αλλά συνεχώς φθίνουσα αγκομαχά, δε βγάζει τις ανηφόρες. Τρία είναι τα συστατικά του οικονομικού μοντέλου της Γερμανίας, το ένα ήταν φθηνά εργατικά χέρια με συμπιεσμένους μισθούς..

Το κρατάει αυτό..

Όχι, δεν το κρατάει εδώ η AEG METALS_ζητάει 12% αύξηση λόγω του πληθωρισμού, πάει αυτός ο πυλώνας, ο δεύτερος πυλώνας ήταν το φθηνό φυσικό αέριο από την Gazprom..

Αυτό μας τελείωσε...

Ναι.. και το τρίτο ήταν οι κινεζικές αγορές, στις οποίες το «middle stand», οι μεσαίες επιχειρήσεις της Γερμανίας πουλάνε ένα πολύ μεγάλο ποσοστό των γερμανικών εξαγωγών. Αυτός ο πυλώνας κινδυνεύει από το νέο Ψυχρό Πόλεμο που ξεκίνησε ο Τραμπ και σήμερα τον έχει κάνει τούρμπο ο Μπάιντεν εναντίον της Κίνας..

Βέβαια βλέπουμε ότι προσπαθεί ο Καγκελάριος Σολτς να έχει μια επαφή με την Κίνα.

Έχει γίνει πολλή συζήτηση για το πρόσφατο ταξίδι του εκεί για το πώς έδωσε το πράσινο φως να μπουν στο λιμάνι του Αμβούργου, να μπει η Cosco, για το πως ένα

σουηδικό παρακλάδι κινεζικού κολοσσού αγόρασε μια εταιρία για μικροτσιπ, που τα μικροτσιπ πλέον είναι τέλος πάντων κάτι σαν το χρυσό.

Δεν μάθατε ότι μόλις ακυρώθηκε αυτό; με παρέμβαση των Αμερικανών;

Πάντως έχει ανοίξει μια συζήτηση στη Γερμανία, πόσο χώρο μπορεί να δώσει μια κυβέρνηση γερμανική στην Κίνα..υπάρχει αυτή η συζήτηση..

Ναι αλλά είναι μάταιη προσπάθειά του Σολτς, γιατί οι Ηνωμένες Πολιτείες, ο Τραμπ το απέδειξε πρώτος αυτό ...

Ναι...

Θυμάστε τότε που ο Τραμπ με το που εξελέγη, κατήργησε τη συμφωνία που είχε κάνει ο Ομπάμα με το Ιράν και τους Ευρωπαίους για την αποπυρηνικοποίηση του Ιράν; Γιατί το θέτω αυτό; Γιατί αυτό δεν έχει καμία σχέση με πυρηνικά.

Η κίνηση του Τραμπ ήταν μια κίνηση για να αποδείξει στους Γερμανούς, στο Βερολίνο συγκεκριμένα ποιος είναι το αφεντικό. Γιατί βγήκε η κύρια Μέρκελ αν θυμάστε και είπε εμείς θα την τιμήσουμε τη συμφωνία με το Ιράν και οι γερμανικές εταιρείες θα συνεχίσουν να εμπορεύονται με το Ιράν, την ίδια μέρα, ούτε καν την επόμενη βγήκαν όλες οι γερμανικές εταιρείες και είπαν, εμείς δεν θα το κάνουμε, εμείς τελειώσαμε τις σχέσεις με το Ιράν γιατί μας ενδιαφέρει πολύ περισσότερο το εμπόριο με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Ήταν ένας τρόπος ουσιαστικά για να αποδείξει η Ουάσιγκτον στο Βερολίνο ότι η γερμανική βιομηχανία, ιδίως η εξαγωγική ελέγχεται από την Ουάσιγκτον και όχι από το Βερολίνο, οπότε ο Σολτς αυτήν την στιγμή βλέπει ότι βρίσκεται προ μιας από-βιομηχάνισης της Γερμανίας η Κίνα είναι η τελευταία του ελπίδα να το αποτρέψει αυτό κάνει τα ταξίδια, προσπαθεί να έχει σχέση με την Cosco στο Αμβούργο και τα λοιπά, αλλά δεν έχει τη δυνατότητα να υπερβεί τον σκόπελο που λέγεται Αμερική.

Και εδώ τώρα υπάρχει το ερώτημα επειδή όπως και στην ιστορία έτσι και στην οικονομία είστε ειδικότερος βέβαια να το πείτε, η οικονομία απεχθάνεται τα κενά όταν θα φύγει ο παίκτης από τη μέση θα πρέπει να έρθει μια άλλη δύναμη να την αντικαταστήσει. Εάν η ασθμαίνουσα ατμομηχανή της Ευρώπης, δηλαδή η Γερμανία, αρχίζει χάνει λάδια να το πω έτσι με όλους μηχανολογικούς. Ποια είναι η μηχανή που θα μπορούσε να την αντικαταστήσει; Θα μπορούσε να είναι μόνο μία δύναμη στην Ευρώπη ή ένας συνασπισμός δυνάμεων που αναγκαστικά θα πρέπει να συνεργαστεί για να πάει παρακάτω το καράβι με τους όρους που λειτουργεί η Ευρώπη, τους προβληματικούς όρους να το πούμε δεν έχει σημασία, αλλά κάπως πρέπει να πάει παρακάτω ...

Αυτό το όνειρο των προοδευτικών Ευρωπαίων ιδίως του Νότου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι θα καταφέρουμε να φτιάξουμε ένα αντίπαλο δέος στο γερμανικό βιομηχανικό τέρας παραμένει όνειρο θερινής νυκτός. Δεν έχουμε τη δυνατότητα, ούτε η ελληνική οικονομία, ούτε η ιταλική οικονομία, ούτε η γαλλική οικονομία να αντικαταστήσει το κενό του γερμανικού βιομηχανικού πυλώνα. Αυτή είναι μια

τραγωδία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ευρωπαϊκή ένωση χτίστηκε και δεν χτίστηκε από εμάς τους ευρωπαίους, χτίστηκε από τους νιου ντιλερς της κυβέρνησης Ρούσβελτ αρχικά και μετά της κυβέρνησης Τρούμαν. Το σύστημα Μπρέτον Γουντς που οικοδομούσαν οι Αμερικανοί μετά το 1944 είχε 2 στυλοβάτες. Ο ένας στυλοβάτης ήταν η γερμανική βιομηχανία και ο άλλος ήταν η Ιαπωνία.

Όλο το ευρωπαϊκό κεκτημένο που λέμε, η Ευρωπαϊκή Ένωση χτίστηκε γύρω από αυτό το στυλοβάτη. Εάν τον αφαιρέσεις αυτόν, εγώ νομίζω ότι απλά πάμε για συνεχή φθορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν είναι αναγκαίο να αντικαταστήσει κάτι.

Που οδηγεί αυτό; Αυτή η συνεχής φθορά;

Στην αποδυνάμωση της Ευρώπης. Η Ευρώπη συνεχώς φθίνει, και θα φθίνει με ραγδαίους ρυθμούς. Είμαστε πάρα πολύ πλούσια ήπειρος, όχι εμείς οι Έλληνες, αλλά η Ευρώπη είναι πάρα πολύ πλούσια, έχει πάρα πολύ λίπος, και έχει και πολύ σημαντικές επιχειρήσεις, έχει πάρα πολύ σημαντικές καινοτομίες. Η γερμανική βιομηχανία δεν θα εξαφανιστεί, απλά θα πάψει να είναι να έχει τη δυνατότητα να παράγει τα πλεονάσματα τα οποία ήταν το τσιμέντο του ευρώ, να το πω απλά, οπότε μπαίνουμε σε μια νέα φάση της κρίσης του ευρώ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ευρωπαϊκού καπιταλισμού.

Και πως θα έπρεπε μια ελληνική κυβέρνηση με διαφορετικές προτεραιότητες από αυτή που έχει τελοσπάντων η κυβέρνηση Μητσοτάκη να τοποθετηθεί μέσα σε αυτή τη νέα φάση που μπαίνουμε στην ευρωζώνη;

Πάμε λίγο στο 2009-2010 γιατί νομίζω ότι το κακό ξεκινάει από τότε με το ναί σε όλα των μνημονιακών κυβερνήσεων. Ναι, δηλαδή στο Βερολίνο, στις επιταγές και στις προσταγές του Βερολίνου κάνουμε κακό και στο Βερολίνο.

Δεν ξέρω αν το κατάλαβε το Βερολίνο αυτό.

Δεν το κατάλαβε. Αλλά δεν είναι η πρώτη φορά που μια ηγεμονική γερμανική κυβέρνηση βάζει τα χέρια της και βγάζει τα μάτια της. Έγινε και στον α παγκόσμιο πόλεμο, έγινε και στον β παγκόσμιο πόλεμο, υπάρχει μια παράδοση του γερμανικού κατεστημένου να παίρνει αποφάσεις που είναι σίγουρο το κατεστημένο ότι είναι καλό καλές αποφάσεις για το ίδιο και τελικά δεν είναι καθόλου καλές για το ίδιο.

Από εκεί ξεκινάει η ιστορία γιατί αν δείτε αυτή τη στιγμή η γερμανική βιομηχανία έχει αρχίσει να γερνάει. Δηλαδή είναι πάρα πολύ ανταγωνιστική σε τομείς που πεθαίνουν. Στους τομείς του μέλλοντος που ποιοι είναι; Η τεχνητή νοημοσύνη, η πράσινη ενέργεια, οι μπαταρίες, οι σπάνιες γαίες, σε αυτά δεν υπάρχουν.

Είναι στους κινητήρες εσωτερικής καύσης, οι οποίοι οδεύουν προς τον θάνατο, είναι στα χημικά. Δηλαδή, ουσιαστικά το γερμανικό οικονομικό μοντέλο αντιμετωπίζει μια κρίση αντίστοιχη με εκείνη του βρετανικού της περιόδου 1910. Γιατί αν θυμάστε το 1910, η βρετανική βιομηχανία ήταν η κραταιά βιομηχανία, η

γερμανική δεν υπήρχε. Οπότε και εμείς οι υπόλοιποι είμαστε παρασιτικά διασυνδεδεμένοι με αυτό το γερμανικό οικονομικό μοντέλο.

Αυτό που λείπει τα τελευταία 13 χρόνια της κρίσης είναι οι επενδύσεις, ούτε στη Γερμανία δεν υπάρχουν επενδύσεις. Ζούνε από τις κατακτήσεις, τις επιστημονικές τεχνολογίες του παρελθόντος.

Η τεράστια αναντιστοιχία ρευστότητας που παρήχθη υπέρ του τραπεζικού συστήματος, πανευρωπαϊκά, εγώ υπολογίζω ότι παρήχθησαν γύρω στα 10 τρισεκατομμύρια ευρώ υπέρ των τραπεζιτών, 10 τρισεκατομμύρια ευρώ από το 2008 μέχρι σήμερα.

Εάν συγκρίνετε αυτό, με τα χρήματα που επενδύθηκαν στις τεχνολογίες, οι οποίες θα είναι η βάση της εξουσίας της οικονομικής εξουσίας του μέλλοντος, θα δείτε ότι ήταν τίποτα, τίποτα δεν επενδύθηκε από αυτά που κόπηκαν, κόπηκαν για τους τραπεζίτες. Και ταυτόχρονα λιτότητα για τους λαούς, το οποίο σημαίνει ότι ακόμα και αυτοί που πήραν τα χρήματα, οι επιχειρηματίες γιατί να επενδύσουν όταν βλέπουν έναν λαό ο οποίος δεν έχει να αγοράσει.

Εντάξει, θα ακούσει τώρα όμως η φίλη, ο φίλος, η ακροάτρια και ο ακροατής που μας ακούει προσεκτικά και με ενδιαφέρον πιστεύω, θα πει ωραία μας τα λέει ο Βαρουφάκης αυτά και εμείς τα ίδια πιστεύουμε, την ίδια ανάγνωση κάνουμε, αλλά αυτό το καπιταλιστικό μοντέλο είναι το οποίο καλούμαστε κάθε φορά να υπηρετήσουμε δυστυχώς και να διαχειριστούμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Υπάρχει άλλος δρόμος πέρα από αυτό, δηλαδή υπάρχει έφοδος στα ανάκτορα, έτσι για να χρησιμοποιήσω τους όρους παρελθόντος, δηλαδή να πάμε να οικοδομήσουμε το σοσιαλιστικό όραμα; Εγώ θα στο βάλω όσο πιο ρεφορμιστικά μπορώ τώρα στην κουβέντα για να δω το δικό σας άνοιγμα τώρα προς τα εμπρός.

Είναι πολύ καλό το ερώτημα.

Είναι η απορία του κόσμου. Ωραία, εγώ είμαι εγκλωβισμένος σ αυτήν την κατάσταση, θα ήθελα κάτι διαφορετικό, αλλά αλλάζει αυτό το πράγμα;

Πραγματικά, καλό το ερώτημα και είναι το ερώτημα με το οποίο ξεκινάμε εμείς στο ΜΕΡΑ25 όλες μας τις συζητήσεις. Γιατί απορρίπτουμε την αγνή επαναστατική διάθεση ενός Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, το οποίο λέει ότι πρέπει να έχεις έτοιμο το σοσιαλιστικό μοντέλο, φτιαγμένο μέσα στα γραφεία σου στον Περισσό ή οπουδήποτε αλλού και με το που κατακτάς τα χειμερινά ανάκτορα έρχεσαι και το εφαρμόζεις και ξαφνικά γινόμαστε όλοι ψηλοί, ξανθοί με γαλανά μάτια. Καταλαβαίνετε τι εννοώ.

Ναι, ναι

Το ρωσικό μοντέλο του 1917. Προφανώς δεν γίνεται. Έτσι δε θα γίνει ποτέ σοσιαλισμός. Ο χειρότερος εχθρός τους σοσιαλισμού και της επανάστασης είναι η ιδέα ότι πρέπει να τα έχεις όλα έτοιμα και να έχεις το blue print έτοιμο για να πας να το εφαρμόσεις.

Όταν ωριμάσουν οι συνθήκες.

Όμως από την άλλη μεριά, θα μου επιτρέψετε να πω ότι ο καπιταλισμός είναι ένα ρευστό πράγμα. Δεν είναι αυτός είναι ο καπιταλισμός τι να κάνουμε. Ο καπιταλισμός δεν συμφωνεί με αυτό. Αλλάζει συνεχώς και για την ακρίβεια, όπως μας είχε διδάξει ο Κάρολος Μαρξ, μόνο το κεφάλαιο σε τελική ανάλυση μέσα από τις μεταλλάξεις του και τις τεχνολογικές του εξελίξεις υπονομεύει πραγματικά τον καπιταλισμό. Και το βλέπουμε αυτό να γίνεται σήμερα. Αν μπειτε στην Amazon ή στην Skrutz εδώ την ελληνική έχετε βγει από τον καπιταλισμό. Έχετε μπει σε έναν άλλο, σε μια μορφή τεχνοφουδαρχίας, όπως λέω εγώ, που υπονομεύει την είδηση, αλλά αυτό είναι μεγάλη συζήτηση.

Για να έρθω σε αυτό που φαντάζομαι που θέλει να ακούσει ο κόσμος. Για μένα υπάρχουν ιστορικές στιγμές που η κρίση που δημιουργεί το κεφάλαιο το ίδιο στον καπιταλισμό σχηματίζει ένα αδύναμο σημείο του συστήματος. Μπορείς να πατήσεις ένα κουμπί, μέσα από κοινοβουλευτικές διαδικασίες, χωρίς να κατακτήσεις τα χειμερινά ανάκτορα. Σε διαφορετικές χώρες αυτό το κουμπί αλλάζει και αλλάζει και ιστορικά. Για παράδειγμα, 1953 στο Ιράν η κυβέρνηση του Μοσαντέκ το κουμπί που πήγε να πατήσει και το οποίο θα μετασχημάτιζε το Ιράν τότε ήταν η εθνικοποίηση των πετρελαίων. Ο Αλιέντε, γιατί πρόσφατα είχαμε και την επέτειο του πραξικοπήματος και της δολοφονίας του Αλιέντε. Η εθνικοποίηση των ορυχείων χαλκού. Εμείς το 2015 είχαμε την εξαιρετική ευκαιρία το κουμπί που έπρεπε να πατήσουμε για να αρχίσει η αποσάθρωση αυτού του συστήματος και να ανοίξουν δρόμοι για διαφορετικές μορφές κοινωνικών σχέσεων, ήταν το χρέος. Να μην έχουμε αποδεχτεί αυτό που τελικά αποδέχτηκε ο Αλέξης Τσίπρας και η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, και ήταν ο λόγος της δικής μου αποχώρησης, την διατήρηση της φαντασίωσης ότι αυτό το χρέος μπορεί να αποπληρωθεί μέσα από πολιτικές λιτότητας και μνημονιακές. Σήμερα είναι κάτι διαφορετικό.

Τα χρέη όμως γνωρίζω ότι δεν αποπληρώνονται, τα κρατικά χρέη, τα δημόσια χρέη, πουθενά στον πλανήτη. Το θέμα είναι να εξυπηρετούνται. Είναι ένα πράγμα το οποίο διαιωνίζεται για 15 γενιές πιο κάτω. Όχι μόνο σε εμάς αλλά και σε άλλες χώρες.

Αυτό που λέτε το διδάσκω τώρα 30 χρόνια στα αμφιθέατρα. Αλλά το χρέος δεν εξυπηρετείται. Όταν έχεις μια οικονομία που της βάζεις 24% ΦΠΑ, σπασμένη, με προπληρωμές φόρου, με συνεχή λιτότητα, με μειώσεις, με κόσψιμο του ΕΚΑΣ, γιατί τότε απλά ο μόνος τρόπος να εξυπηρετείται το χρέος είναι με όλο και μεγαλύτερη εξάρτηση από την Τρόικα. Αυτό ζούμε από το 2015 μέχρι το 2022, '23. Η εξάρτηση από την Τρόικα γίνεται όλο και πιο μεγάλη. Αλλά για να ξαναγυρίσω στο βασικό, το κουμπί ήταν το χρέος το '15. Σήμερα νομίζω είναι το ιδιωτικό χρέος.

Κύριε Βαρουφάκη, επειδή αρχίζει και αποκτά πολύ ενδιαφέρον η συζήτηση, να πατήσουμε το κουμπί που πρέπει για το διαφημιστικό διάλειμμα και σε 2 λεπτά συνεχίζουμε.

.....

Συνεχίζουμε τη συζήτηση εδώ. Την ομολογουμένως ενδιαφέρουσα συζήτηση, αν κρίνω από τα μηνύματά σας, που έχουμε ξεκινήσει από τις 9:10 περίπου με τον Γραμματέα του ΜΕΡΑ25, τον κ. Γιάννη Βαρουφάκη.

Είχατε μείνει στο 2015. Και θέλω να σας ρωτήσω. Προφανώς θα μπορούσε να πει κανείς ότι είχατε κάποιους πολιτικούς λόγους για να φύγετε και προφανώς από τη στιγμή που συνεχίζετε μία χωριστή πορεία πρέπει να τους δικαιολογήσετε. Ωστόσο, δεν έφτασε το πράγμα μέχρι το μη περαιτέρω; Δηλαδή, από ένα σημείο και μετά δεν είχε φανεί ότι αυτό είναι ο τοίχος, δεν πάει παραπέρα. Τι λέτε;

Σε καμία των περιπτώσεων. Ο λόγος που μπήκαμε στην κυβέρνηση και που εγώ δέχτηκα να συμμετάσχω στην κυβέρνηση του 2015 ήταν ότι γνωρίζαμε πάρα πολύ καλά ότι θα χτυπήσουμε τοίχο. Δεν είναι ότι κτυπήσαμε τοίχο και δεν το ξέραμε. Το ερώτημα είναι όταν χτυπάς τον τοίχο, τι κάνεις; Πας πίσω ή βρίσκεις τρόπο ή για να τον τρυπήσεις ή για να τον παρακάμψεις; Και για να μη μιλάμε τώρα γενικόλογα. Ο μόνος λόγος που μπήκα τότε στην κυβέρνηση είναι επειδή είχαμε συμφωνήσει με τον Αλέξη Τσίπρα και άλλους δύο, τον Γιάννη Δραγασάκη και τον Νίκο Παππά, για να είμαστε ξεκάθαροι, τι θα κάνουμε όταν θα χτυπήσουμε τοίχο. Και εγώ είχα πει, θέλετε να έρθω; Θα κάνουμε το εξής. Πρώτον, θα κουρέψουμε τα ομόλογα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, αυτό δεν θα επιτρέψει μετά στον Ντράγκι να αγοράσει να αγοράσει ομόλογα ιταλικά, άρα θα καταρρεύσει η Ιταλία. Μεγάλο πυρηνικό όπλο ήταν εκείνο. Δεύτερον, άλλο σύστημα πληρωμών. Τρίτον, ένα δικό μας πλάνο στο οποίο θα συμπεριλαμβανόταν η μείωση του ΦΠΑ από το 24% στο 15% και μια σειρά άλλων μέτρων που θα δημιουργούσαν συνθήκες πραγματικά γρήγορης μεγέθυνσης και αν χρειαζόταν τη δραχμή. Αυτά τα είχαμε συμφωνήσει. Ήταν η συμφωνία που κάναμε για να μπω στο Υπουργείο. Αυτά όμως ανατράπηκαν από την ηγετική ομάδα. Ο κ. Τσίπρας είχε κάθε δικαίωμα να το κάνει, πρωθυπουργός ήταν. Εγώ ήμουν Υπουργός Οικονομικών. Αλλά είχα θέσει τους όρους μου για να συμμετάσχω. Και το Κοινωνικό Συμβόλαιο με τον λαό ποιο ήταν; Δε θέλουμε να βγούμε από το ευρώ, δε θέλουμε σύγκρουση με την Ευρώπη, ότι θέλουμε μία βιώσιμη λύση εντός της ευρωζώνης, αλλά τα βασικά προαπαιτούμενα είναι αυτά που είπαμε πριν και αν δεν γίνουν αυτά, τότε θα αναγκαστούμε να πάμε και εμείς σε ρήξη. Αυτό λέγαμε. Ο Αλέξης Τσίπρας αποφάσισε χωρίς κάποιες διαδικασίες, ούτε καν μας το είχε πει, ότι αυτό δεν ισχύει. Συμφώνησε μαζί σας ότι όταν χτυπάς τοίχο πας πίσω. Κάποιοι από εμάς και εγώ συγκεκριμένα είπα όχι, δεν ήταν αυτό το οποίο συμφωνήσαμε. Θεωρώ ότι αυτό είναι καταστροφικό για την Ελλάδα, είναι καταστροφικό για την ίδια την Ευρώπη. Βλέπουμε σήμερα την αποδόμηση της Ευρώπης, επειδή εκείνο το Όχι έγινε Ναι, την καταστροφή της αριστεράς, γιατί εκείνη η μετατροπή του Όχι σε Ναι ήταν ένα τεράστιο πλήγμα στη διεθνή, όχι μόνο την ευρωπαϊκή, αριστερά. Αλλά, παιδιά, ήρθα στο Κόκκινο μετά από τόσα χρόνια, μην ξαναπάμε στο '15. Αυτή τη στιγμή έχουμε τον υπαρκτό Μητσοτακισμό. Αυτή τη στιγμή που μιλάμε άνθρωποι μας εκεί έξω δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα. Και νομίζω ότι έχουμε

υποχρέωση να μην ξαναπάμε στο '15. Έχω γράψει ένα τεράστιο βιβλίο. Όποιος θέλει τα διαβάξει, το πετάει στα σκουπίδια, μου ασκεί κριτική.

Το έχουμε διαβάσει το βιβλίο.

Έχουμε δημιουργήσει στο ΜέΡΑ25, έχουμε καταθέσει την άποψή μας ότι η ρήξη έπρεπε να είχε γίνει εκείνο το βράδυ του δημοψηφίσματος. Ο Αλέξης Τσίπρας αποφάσισε ότι δεν έπρεπε να έχει γίνει. Χώρισαν οι δρόμοι μας από εκεί και πέρα. Σήμερα, έχουμε τη συνεχιζόμενη την ίδια εκείνη κρίση να καταστρέφει ζωές ανθρώπων.

Απλά, να συμπληρώσω κάτι. Το λέω συχνά στον αέρα εδώ του Κόκκινου, μου κάνει εντύπωση, γιατί μέχρι σήμερα 16/11/22, όταν γίνεται συζήτηση για το 2015 είτε από ανθρώπους του ΣΥΡΙΖΑ είτε από το ΜέΡΑ25 είτε από το Κομμουνιστικό Κόμμα είτε από το ΠΑΣΟΚ είτε από τη Νέα Δημοκρατία, όλοι τελειώνουν τη συζήτηση στο πρώτο εξάμηνο. Παίζει να είναι η πρώτη κουτσή, θα μου επιτρέψετε, χρονιά στην ιστορία της ανθρωπότητας. Και μετά ήρθαν και οι εκλογές, λένε από τον ΣΥΡΙΖΑ, και ξαναψηφίστηκαν. Δηλαδή το Κοινωνικό Συμβόλαιο στο οποίο αναφέραστε, εσείς, ξέρω, το λέτε καλοπροαίρετα, αλλά ο κόσμος ξαναψήφισε μετά, στις κάλπες πήγε, όπως ψήφισε και τον Μητσοτάκη το 2019, όπως ψήφισε και τον Τσίπρα το '15.

Συνεχίζετε να μιλάτε για το '15. Εγώ θέλω να σας πω ότι τον Σεπτέμβρη του '15 ο κόσμος διάλεξε μεταξύ δύο βασανιστών. Τον βασανιστή που γούσταρε να βασανίζει και τον βασανιστή που δεν γούσταρε να βασανίζει. Μην με προγκάρεις. Εγώ δεν θέλω να μην κολλήσουμε στο '15.

Να μην κολλήσουμε στο '15, θα πάμε στο σήμερα.

Κοίταξε, θυμούνται οι άνθρωποι της αριστεράς το μεγάλο πλήγμα που δέχτηκε η αριστερά μετά τη διάσπαση του ΚΚΕ, το 1969, τον εμφύλιο πόλεμο, για να πάμε και πιο πριν. Η δική μου γενιά δεν κάναμε τίποτε άλλο από το να συζητάμε για την Γιάλτα, για την Βάρκιζα, για την Πράγα και χάσαμε τη δική μας ζωή, τα δικά μας νιάτα και αφήσαμε Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ να κάνουνε αυτά που κάνανε.

Για να πάμε λοιπόν στο τώρα. Καταρχάς πηγαίνοντας στο τώρα. Αυτό που είπατε ότι ας μη μιλήσουμε άλλο για το '15 και τα λοιπά είναι και ας πούμε...

Για σήμερα εδώ που είμαι, όχι γενικά.

Ναι, εννοείται. Επειδή εσείς το θέσατε το να φύγουμε από κει είναι. Είναι το σκεπτικό της επόμενης μέρας, δηλαδή είναι ένα σκεπτικό που μπορεί να οδηγήσει κάποιον στο συμπέρασμα ότι από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ φαίνεται ότι υπάρχει, τουλάχιστον υπάρχει η στρατηγική της προοδευτικής διακυβέρνησης κατατεθειμένη στο τραπέζι της δημόσιας σφαίρας, υπάρχει και από την πλευρά του ΜέΡΑ25 η στρατηγική της επόμενης μέρας που λέει πως ό,τι έγινε το '15 πλέον δεν αποτελεί σκιά ή βαρίδι στις όποιες σχέσεις θα μπορούσαν στο μετεκλογικό τοπίο να δημιουργηθούν μεταξύ των δύο κομμάτων; Το αφήνετε πίσω αυτό, δηλαδή;

Τίποτα δεν αφήνουμε πίσω. Όλα τα κουβαλάμε μέσα μας, πάνω μας, στο μυαλό μας, στην ψυχή μας, όπως όλοι μας. Την ιστορία αν την αγνοήσεις επαναλαμβάνει ως φάρσα. Εμείς είμαστε αυτοί που μιλάμε συνεχώς για προγραμματικό διάλογο. Από το συνέδριό μας τον περασμένο Μάιο, αλλά και προηγουμένως, λέγαμε και ξαναλέγαμε ότι, και νομίζω ότι εδώ δεν μπορούμε να διαφωνήσουμε, σε όλα τα άλλα μπορεί να διαφωνήσουμε αλλά σε αυτό δεν νομίζω ότι μπορούμε να διαφωνήσουμε. Όσοι από εμάς πιστεύουμε στην απλή αναλογική δεν δικαιούμαστε να λέμε δεν συνεργάζομαι, δεν μιλάμε. Πώς πιστεύεις την απλή αναλογική και δεν μιλάς.

Ναι, μόνο το ΚΚΕ το κάνει αυτό.

Εντάξει, ωραία, για αυτό είμαστε στο ΜέΡΑ25 και δεν είμαστε στο ΚΚΕ.

Ναι, σωστό,

Το οποίο σημαίνει ότι πρέπει να είσαι ανοιχτός σε μια συζήτηση. Δεν ξεχνάς. Βέβαια κουβαλάς την ιστορία, αλλά κοιτάς το μέλλον. Αναφερθήκατε στην πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για προοδευτική διακυβέρνηση. Να το κοιτάξουμε λιγάκι αυτό. Τι σημαίνει προοδευτική διακυβέρνηση; Ο καθένας το ερμηνεύει όπως θέλει. Επιτρέψτε μου τη δική μας ερμηνεία. Καταρχάς, η ολιγαρχική διακυβέρνηση δεν χρειάζεται πρόγραμμα. Αν θες να εξυπηρετήσεις την ολιγαρχία, δεν χρειάζεται να έχεις κυβερνητικό πρόγραμμα. Δηλαδή όταν είχε μπει ο Παπαδήμος στην κυβέρνηση, παράδειγμα, είχε το πρόγραμμα του έφεραν από τις Βρυξέλλες, της Τρόικα στο μνημόνιο. Έστω ότι γίνονται εκλογές και έχουμε υπηρεσιακή κυβέρνηση για δύο χρόνια και δεν σχηματίζεται κυβέρνηση. Μια χαρά θα έχει το κράτος για την ολιγαρχία, υπέρ της ολιγαρχίας. Θέλω να πω ότι η ολιγαρχία και το κεφάλαιο αυτό το μεταπρατικό ελληνικό κεφάλαιο δεν χρειάζεται κυβερνητικό πρόγραμμα. Μια χαρά τρέχει το Κράτος. Έτσι κι αλλιώς ό,τι του λένε κάνει.

Είναι αυτό που λέγαμε και στο πρώτο μέρος της εκπομπής, έτσι; Ότι δεν μπορούμε να το ξεφορτωθούμε. Δηλαδή, θα πάμε αναγκαστικά με αυτό την επόμενη μέρα. Αλλά για να διευκολύνω λίγο τη συζήτηση. Ο κόσμος εκεί έξω τώρα δεν θα μπει στα ψιλά γράμματα...

Μα δεν την διευκολύνεις, όμως, γιατί δεν τελείωσα την πρότασή μου...

...του Τσίπρα και του Βαρουφάκη που θα κάτσουν τώρα ο καθένας από τη δική του πλευρά...

Είσαι με τα καλά...

Σου λέει ο άλλος πάω σουπερμάρκετ, βλέπω το γιαούρτι το πληρώνω τρεις φορές...

Ναι... Μου 'ρχεται ο λογαριασμός...

Βλέπω το φυσικό αέριο πιάνω την καρδούλα μου..

Ωραία, λοιπόν...

Βλέπω τα προβλήματα κάθε μέρα.

Λοιπόν, λοιπόν, εμείς τι λέμε;

Δεν μπορείτε πάνω σε αυτά να...

Λοιπόν, μισό λεπτό. Τι λέμε; Ναι, πάνω σε αυτά. Μα αυτό ζητάμε. Ζητάμε να συζητήσουμε, εάν κυβερνήσουμε μαζί τι θα κάνουμε. Έτσι; Γιατί η προοδευτική διακυβέρνηση χρειάζεται πρόγραμμα γιατί η προοδευτική κυβέρνηση θα σπάσει αβγά. Η προοδευτική κυβέρνηση θα κάνει κακό στα συμφέροντα συγκεκριμένων ολιγαρχών οι οποίοι έχουν τρόπους, έχουν και Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης στα χέρια τους, έχουν και τρόπους να σου δημιουργούν ασφυξίες μέσα από την Φρανκφούρτη, έχουν διάφορους τρόπους να σε πιέσουν, αν πας κόντρα στα συμφέροντά τους, το οποίο τι σημαίνει; Σημαίνει ότι πρώτα πρέπει να αποφασίσουμε μεταξύ μας ποιο είναι το μίνιμουμ πρόγραμμα στο οποίο θα ταχθούμε να το υπηρετήσουμε και να το βγάλουμε πέρα από Υπουργεία. Σωστά; Αυτό δεν σημαίνει προοδευτική διακυβέρνηση; Οπότε εμείς καλέσαμε όλες τις προοδευτικές δυνάμεις, και το ΣΥΡΙΖΑ μέσα, και επειδή είπαμε ότι είμαστε μικρό κόμμα, να έρθουμε εμείς στα γραφεία σας, δεν χρειάζεται να έρθετε εσείς στα δικά μας. Δεν είμαστε μικρομέγαλοι, έτσι; Αλλά να μιλήσουμε για βασικά πράγματα. Μιλήσατε πριν για την ακρίβεια. Εμείς, ας πούμε, έχουμε κάποιες συγκεκριμένες προτάσεις. Τις ονομάζουμε [7 σημεία-τομές](#). Έχει και ο ΣΥΡΙΖΑ τις δικές του. Οι δικές μας προτάσεις για παράδειγμα...

Και σε πολλές συμπίπτετε κιάλας...

Να δούμε. Δεν είναι σίγουρο αυτό. Στο φαίνεσθαι συμπίπτουν... Παράδειγμα...

Για τις συλλογικές συμβάσεις, ας πούμε θεωρώ ότι συμφωνείτε...

Σε αυτό συμπίπτουμε, σε αυτό συμπίπτουμε...

Στο δωρο συμφωνείτε, στο νέο πτωχευτικό φαντάζομαι συμφωνείτε...

Μμμ ψήφισε πολύ περισσότερα άρθρα ο ΣΥΡΙΖΑ...

Οι μικρές διαφορές καταλαβαίνω ότι μπορείτε...

Δεν είναι μικρές. Το μισό νομοσχέδιο ψήφισε.

Εγώ σας λέω πώς διαβάζω τα πράγματα... αλλά εσείς θα μας πείτε τη γνώμη σας...

Θα μου επιτρέψετε να σας πω για μένα ποια είναι τα κομβικά σημεία. Πρώτον θα καταργήσουμε την αγορά του Ηρακλή που αποτελεί ένα όνειδος και μια τεράστια μαύρη τρύπα στην ελληνική κοινωνική οικονομία που έρχονται τα αρπακτικά ταμεία και αγοράζουν τα κόκκινα δάνεια και χτίζουν ένα ολόκληρο παιχνίδι χρηματιστηριακό μέσα από τοξικά παράγωγα στα οποία περιλαμβάνουν κόκκινα δάνεια με μικρομάγαζα μέσα και με πρώτες κατοικίες; Θα το καταργήσουμε αυτό;

Θα βάλουμε στη θέση του μια δημόσια εταιρεία διαχείρισης κόκκινων δανείων; Ένα ερώτημα είναι. Έχουμε μια συγκεκριμένη πρόταση. Ένα δεύτερο ερώτημα. Θα βάλουμε ένα πλαφόν την πρώτη μέρα στη χονδρική τιμή πώλησης που να μην ξεπερνά το 5% του μέσου κόστους, του οριακού κόστους, και ταυτόχρονα θα πάμε για την εθνικοποίηση της παλιάς ενιαίας ΔΕΗ με τον ΔΕΔΗΕ με τον ΑΔΜΙΕ; Να το συζητήσουμε. Τρίτον. Ιδιαίτερα, ιδιαίτερα σημαντικό το τρίτο. Για τις ΣΔΙΤ, για όλες αυτές τις παροχές στους ιδιώτες, των αυτοκινητοδρόμων, έργων στο δίκτυο της ΕΥΔΑΠ κτλ. Εκεί το θα κάνουμε; Υπάρχουν μια σειρά από ζητήματα. Έχουμε συγκεκριμένες εμείς προτάσεις. Για το ΦΠΑ... Θα το πάμε στο 15%; Ή θα το αφήσουμε στο 24%; Θέλετε να το πάμε στο 19%. Αυτές είναι συζητήσεις που πρέπει να γίνουν. Λοιπόν... Δεν είμαστε Γερμανία, δεν είμαστε Ιταλία. Στη Γερμανία έγιναν εκλογές και μετά τρεις μήνες ολόκληρους, τρεις μήνες ολόκληρους, τα κόμματα που σχημάτισαν μια τελικά διακυβέρνηση μεταξύ τους, μέρα νύχτα σφυρηλατούσαν το κοινό, περιεκτικό, συγκροτημένο κυβερνητικό πρόγραμμά τους. Δεν έχει σημασία αν συμφωνείς ή διαφωνείς μαζί του. Έτσι; Τους πήρε τρεις μήνες. Στο μεταξύ καθόταν η κυρία Μέρκελ στην καγκελαρία και όταν ήταν έτοιμοι την διώχνουνε, παίρνουν τα Υπουργεία και αναλαμβάνουν..

Είπανε παιδιά, αναλαμβάνουμε εμείς.

Εδώ έχουμε...

Εδώ τίθεται ένα ζήτημα πολιτικής αυτοτέλειας, κύριε Βαρουφάκη, θα πει κάποιος...

Μισό, να τελειώσω, να τελειώσω. Να τελειώσω...

Παρακαλώ...

Γιατί ό,τι και να μου πείτε δεν αφορά το βασικό ζήτημα στο οποίο αναφέρομαι. Το οποίο ποιο είναι; Ότι εδώ θα γίνουν οι εκλογές μια Κυριακή, δεν ξέρουμε ποια...

Ναι...

Έξι το πρωί της Δευτέρας θα μάθουμε τα αποτελέσματα και μέχρι την Τετάρτη θα πρέπει να έχουμε σχηματίσει κυβέρνηση. Μεταξύ Δευτέρας 6 το πρωί και Τετάρτης απόγευμα είναι αδύνατον να συγκροτηθεί, να σφυρηλατηθεί ένα τέτοιο κοινό πρόγραμμα. Οπότε τι λέμε εμείς; Να συζητήσουμε πριν, προεκλογικά. Και καταλήγουμε λέγοντας ότι όποιος μας λέει «ελάτε μετά τις εκλογές να δούμε, να δούμε και τι ποσοστό θα πάρετε» ουσιαστικά μας λέει ότι δεν θέλουμε προοδευτικό πρόγραμμα. Θέλουμε απλά να έρθετε να μας δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης και να πάρετε και κάποιο Υπουργείο. Ε δεν φτιάξαμε το ΜΕΡΑ25 για αυτό.

Απ' την άλλη πλευρά, στην Ελλάδα ξέρετε ότι η πολιτική κουλτούρα δεν είναι ακόμα τουλάχιστον τέτοια που να έχουμε προεκλογικά. Ακόμα και στη Γερμανία μετεκλογικά το έκαναν.

Και είναι αυτός λόγος να μην το κάνουμε;

Μισό λεπτό...

Είναι λόγος για να μην το κάνουμε αυτό; Ξέρετε τι μου λέτε τώρα; Αυτό είναι το καλύτερο επιχείρημα εναντίον της απλής αναλογικής, είναι βούτυρο στο ψωμί του Μητσοτάκη.

Όχι...

Γιατί ο Μητσοτάκης τι λέει; Δεν έχουμε την κουλτούρα των προεκλογικών συνδιασκέψεων και συνομιλιών, άρα..

Μα και έξω που έχουν την κουλτούρα των συνεργασιών δεν τα κάνουν προεκλογικά. Κανείς δεν τα κάνει προεκλογικά.

Γιατί δεν έχουν το τριήμερο. Μόλις σας το εξήγησα αυτό.

Ωραία, ναι...

Εμείς έχουμε το τριήμερο. Θέλετε να αλλάξουμε το Σύνταγμα πρώτα; Πάμε να αλλάξουμε το Σύνταγμα πρώτα. Αν θέλουμε, δεδομένου ότι δεν μπορούμε να αλλάξουμε το Σύνταγμα, θέλουμε προοδευτική διακυβέρνηση πρέπει να μιλήσουμε προεκλογικά. Όποιος μας λέει ότι δεν θέλει να μιλήσει προεκλογικά, δεν θέλει προοδευτική διακυβέρνηση, θέλει ανάθεση. Και δεν θα πάρει ανάθεση από εμάς κανένας για να εξυπηρετεί και να δίνει το Ελληνικό στον Λάτση, όπως έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ από τα έδρανα της αντιπολίτευσης.

Άρα, λοιπόν, τι προτείνετε;

Πρόκειται για μία γελοιότητα.

Σήμερα, λοιπόν, θεωρητικά, φεύγοντας από εδώ πηγαίνετε στην Κουμουνδούρου γιατί έχετε ραντεβού με τον Αλέξη Τσίπρα..

Ναι...

«Καλώς τον Γιάνη», «Γεια σου, Αλέξη», τα βάζετε κάτω. Είναι 10 σου λέει ο Αλέξης, 10 του λες κι εσύ. Συγγνώμη για τον ενικό. 10 σας λέει ο Αλέξης...

Ας το γυρίσουμε στον ενικό γιατί είναι πιο ευχάριστα.

Και τα βάζουμε κάτω και χιαστί, κάπου συμπίπτουμε, κάπου διαφωνούμε, αύριο θα τα ξαναπούμε.. Και τα βρίσκετε. Μεθαύριο, λοιπόν, βγαίνετε και απευθύνεστε στον ελληνικό λαό. Ο Μητσοτάκης δεν έχει προκηρύξει εκλογές. Τι συμβουλεύετε το εκλογικό ακροατήριο, τον κόσμο της Αριστεράς; Χαλαρή ψήφος, ό,τι και αν ρίξετε στην κάλπη, ΣΥΡΙΖΑ ή ΜΕΡΑ25 είναι το ίδιο γιατί αύριο θα είμαστε μαζί; Δεν μπερδεύεται έτσι περισσότερο η κατάσταση, κύριε Βαρουφάκη; Αντιλαμβάνεστε τι θέλω να πω.

Πάλι βούτυρο στο ψωμί του Μητσοτάκη. Αυτά είναι όλα επιχειρήματα εναντίον της απλής αναλογικής, που μου λέτε.

Η δουλειά μου είναι να σας κάνω ανάποδες ερωτήσεις.

Ναι, αλλά όχι να ρίχνουμε νερό στον μύλο των εχθρών της απλής αναλογικής...

Όχι, μα οι ερωτήσεις πρέπει να είναι πάντα απέναντι στον καλεσμένο...

Γιατί αυτό είναι νερό στον μύλο εναντίον της απλής αναλογικής. Ο Μητσοτάκης τι λέει; Τι είπε στη ΔΕΘ;

Εσείς όμως τι θα πείτε στον κόσμο;

Εμείς λέμε ότι πρέπει να μιλήσουμε...

Δηλαδή, αν κάποιος πει... εγώ τώρα δεν ξέρω... τι να ψηφίσω; ΜέΡΑ25 ή ΣΥΡΙΖΑ αφού αυτοί μαζί θα είναι την άλλη μέρα;

Να σας πω τι λέμε στον κόσμο; Ότι για να τα βάλουμε με την ολιγαρχία, που είναι προαπαιτούμενο για να πάψει να υποφέρει ο κόσμος, χρειάζεται ένα προοδευτικό κίνημα, ένα προοδευτικό μέτωπο πολλών διαφορετικών κινήμάτων, κομμάτων...

Σε αυτό συμφωνούμε... Αλλά, δεν ρώτησα αυτό όμως...

Μισό λεπτό... Αυτό ρωτήσατε.

Δεν ρώτησα αυτό.

Αυτό ρωτήσατε. Με ρωτήσατε τι να πούμε στον κόσμο. Και σας λέω...

Εφόσον έχετε συμφωνήσει με τον Τσίπρα. Θεωρητικά, λοιπόν, στον κόσμο τι λέτε...

Πραγματικά, πραγματικά αφήστε με. Έχει σημασία να σας πω εμείς τι λέμε στον κόσμο. Εσείς πείτε ό,τι θέλετε. Εμείς λέμε στον κόσμο ότι...

Εγώ είμαι δημοσιογράφος..

Κανένας δεν είναι τέλειος. Και εγώ οικονομολόγος, τι αν κάνουμε;

Όχι, εντάξει..

Λοιπόν, εμείς λέμε κάτι απλό στον κόσμο γιατί ο κόσμος νοιάζεται για ένα πράγμα. Νοιάζεται ότι τον κλέβουν καθημερινά και τον κοροϊδεύουν. Και τον κλέβουν κάθε φορά που ανοίγουν τον λογαριασμό της ΔΕΗ, έτσι; Και τον κοροϊδεύουν ότι τα παίρνουν από τους ολιγάρχες όταν δεν τα παίρνουν από τους ολιγάρχες, τα δίνουν στους ολιγάρχες. Τον κοροϊδεύουν στα σουπερμάρκετ, με αύξηση τιμών 25% όταν το κόστος αυξάνεται 8%, έτσι; Κάτι πρέπει να κάνουμε για αυτόν τον κόσμο. Αυτό απαιτεί ρήξη με τους σουπερμαρκετάδες, με τον Μυτιληναίο, με τον Περιστερή, με τον Βαρδινογιάννη, με τον Λάτση. Αυτό σημαίνει προοδευτική κυβέρνηση για εμάς. Δεν σημαίνει να πάρουμε το χρίσμα

απ' το Λάτση. Σημαίνει να πάμε κόντρα στον Λάτση που οικοπεδοποιεί το Ελληνικό που πήρε δήθεν για να το αναπτύξει. Ωραία; Αυτό σημαίνει. Και τι λέμε στον κόσμο; Ότι για να κάνουμε μια προοδευτική διακυβέρνηση, στην οποία θα πρέπει όλοι να βάλουμε νερό στο κρασί μας γιατί αλλιώς δεν θα προκύψει, θα πρέπει να έχουμε ένα προοδευτικό πρόγραμμα, το οποίο θα είναι προϊόν μιας ανοιχτής συζήτησης, όχι, όμως, κεκλεισμένων των θυρών, εγώ με τον Κουτσούμπα, με τον Τσίπρα και άλλους πέντε. Έτσι; Να γίνει και αυτή η συνάντηση, δεν λέω... αλλά πρέπει να γίνει κτήμα των κινημάτων, του κόσμου του ΣΥΡΙΖΑ, του κόσμου του ΜΕΡΑ, του κόσμου του ΚΚΕ, του κόσμου της ΑΝΤΑΡΣΙΑΣ. Αυτό σημαίνει ένα πραγματικά προοδευτικό, παλλαϊκό κίνημα, μέτωπο. Και αυτό θέλει χρόνο. Πρέπει να σφηρυλατηθεί. Να το συζητήσουμε. Να γίνουν διάλογοι, να γίνουν διαμάχες και σιγά σιγά σιγά να καταλήξουμε. Δεν θα καταλήξουμε σε συμφωνία σε όλα. Σε πέντε βασικά σημεία. Και σε όλον τον υπόλοιπο κατάλογο στον οποίο διαφωνούμε. Και να κατέβουμε στις εκλογές και να πούμε. Κοιτάξτε, αγαπητές και αγαπητοί ψηφοφόροι, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει αυτή τη θέση γι' αυτά τα ζητήματα που διαφέρει πάρα πολύ από του ΜΕΡΑ τη θέση για αυτά τα ζητήματα. Συμφωνούμε σε αυτά τα ζητήματα 4-5. Ψηφίστε, εγώ θα πω, το ΜΕΡΑ25 γιατί εκεί που διαφωνούμε με το ΣΥΡΙΖΑ εμείς έχουμε δίκιο για τον α, β, γ λόγο. Θα πει και ο Αλέξης Τσίπρας το ίδιο, έτσι, για το δικό του πρόγραμμα. Αλλά αν μπορούμε να ρίξουμε τον Μητσοτάκη, θα μπορέσουμε να συμφωνήσουμε να γίνουν αυτά τα 5 πράγματα, νομίζω ότι είναι ο μόνος τρόπος να τιμήσουμε την απλή αναλογική. Εάν δεν το κάνουμε αυτό, πέφτουμε στην παγίδα του Μητσοτάκη ο οποίος τι λέει; Τι είπε στην ΔΕΘ; Ψηφίστε εμένα, ξέρετε τι θα πάρετε. Το πρόγραμμά μου το γνωρίζετε, το εφαρμόζω θα συνεχίσω να το εφαρμόζω. Αυτούς αν τους ψηφίσετε τι θα πάρετε; Τι θα γίνει; Πώς θα κυβερνήσουν; Ποιο πρόγραμμα δεν μπορεί να υπάρξει απάντηση σε αυτό αν δεν υπάρξει προεκλογική συζήτηση. Και ένα τελευταίο να σας πω... εγώ έχω δεσμευθεί απ' τους συνέδρους του ΜΕΡΑ25 ότι δεν θα είμαι εγώ αυτός που θα πω ναι ή όχι στις προτάσεις που θα γίνουν από άλλα κόμματα. Θα καταθέσουμε στην κρίση των μελών του ΜΕΡΑ25 τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό σε ηλεκτρονική ψηφοφορία οποιαδήποτε πρόταση μας δώσει οποιοδήποτε κόμμα. Πιο ανοιχτή δημοκρατική διαδικασία δεν μπορεί να υπάρξει.

Ναι, ναι αυτό ούτως ή άλλως πλέον προκύπτει και από το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ μετά το τελευταίο συνέδριο. Ωστόσο κύριε Βαρουφάκη, υπάρχουν δύο σημεία σε αυτό που λέτε επειδή κακά τα ψέματα στο τέλος στις εκλογές το θέμα είναι τα κουκιά, υπάρχει ένα πολύ σοβαρό ενδεχόμενο αν υπάρχει μια καταρχήν συμφωνία 2 κομμάτων πριν τις εκλογές. Επί της ουσίας, όταν πάμε στις εκλογές, ουσιαστικά όσοι θα μπορούσαν να ψηφίσουν ΣΥΡΙΖΑ έχοντας ενστάσεις ή για να φύγει ο Μητσοτάκης είναι σαν να λέτε ψηφίστε χαλαρά το ΜΕΡΑ25, την επόμενη μέρα πάλι μαζί θα είμαστε. Δηλαδή είναι σαν να ζητάτε από τον ΣΥΡΙΖΑ, θα μπορούσε να σας κατηγορήσει κάποιος, να σας στείλει ένα κομμάτι των ψηφοφόρων του, και επίσης...

Δεν το έχω καταλάβει αυτό καθόλου. Πραγματικά δεν το έχω καταλάβει. Τι νομίζετε ότι είναι ο κόσμος; Ανόητα πρόβαρα;

Όχι, όχι...

Ο κόσμος ξέρει τις διαφορές μας, τις ιδεολογικές, τις ανθρωπολογικές μεταξύ του ΜΕΡΑ, του ΚΚΕ

Στις εκλογές υπάρχουν και διακυβεύματα και σκληρές επιλογές.

Θέλετε να μου πείτε ότι η εκλογή που έφερε τον Σαλβαντόρ Αλιέντε στην εξουσία στην Χιλή που κάποιοι πήγαν και ψήφισαν το σοσιαλιστικό κόμμα, κάποιοι ψήφισαν το κομμουνιστικό κόμμα, κάποιοι ψήφισαν αναρχοαυτόνομους και τελικά δημιουργήθηκε μια κυβερνητική πλειοψηφία και κυβέρνησε ο Αλιέντε μέχρι που τον δολοφόνησαν οι της CIA, ότι αυτό ήταν μια διαδικασία που ζητούσε χαλαρή ψήφο;

Όχι

Αυτό είναι η ταφόπλακα στην ιδέα ενός προοδευτικού μετώπου και μου κάνει εντύπωση να το ακούω μέσα στους τοίχους του Κόκκινου αυτό..

Μην σας κάνει τίποτα εντύπωση. Εδώ ακούγονται τα πάντα

Πραγματικά θα έπρεπε τίποτα να μην μου κάνει εντύπωση.

Κύριε Βαρουφάκη, αυτό που λέω είναι, ένας ψηφοφόρος, ένας προοδευτικός, ότι ταμπέλα θέλετε βάλτε του που θέλει να φύγει ο Μητσοτάκης που δεν αντέχει άλλο, αλλιώς θα ψήφιζε αν ξέρει ότι όλα τα ξεκλειδώνει η πρωτιά του ΣΥΡΙΖΑ ακόμα και αν είναι πικραμένος από κάποιες πτυχές...

Δεν θα διαφωνήσω καθόλου μαζί σας. Κάποιος που

μισό να ολοκληρώσω την ερώτηση. Και αλλιώς αν ο ίδιος άνθρωπος ξέρει ότι και Βαρουφάκη να ψηφίσει την άλλη μέρα στο ίδιο μπλοκ ρίχνει την ψήφο του.

Μου κάνει εντύπωση η έλλειψη λογικής του ερωτήματός σας θα μου επιτρέψετε να είμαι λίγο σκληρός..

Ό, τι μπορώ κάνω κ. Βαρουφάκη.

Δεν υπάρχει κανείς που μας ακούει εκεί έξω που να έχει αμφιβολία ότι αν ψηφίσει ΜΕΡΑ25 αυτή η ψήφος δεν θα είναι ψήφος ενάντια στον Μητσοτάκη. Δεν υπάρχει πιθανότητα το Μέρα25 να μην καταψηφίσει τον Μητσοτάκη. Άρα ψήφος στο Μερα25 είναι ψήφος στην ανατροπή του υπαρκτού μητσοτακισμού.

Άρα αν δεν γίνει προεκλογικά η κουβέντα, μετεκλογικά από την στιγμή που πιστεύετε στην απλή αναλογική..

Εμείς θα καταψηφίσουμε οποιαδήποτε κυβέρνηση ζητήσει ψήφο μας μεταξύ Δευτέρας πρωί και Τετάρτης βράδυ. Γιατί δεν μπορεί ποτέ μέσα σε αυτό το ούτε

καν τριήμερο να υπάρξει προοδευτικό πρόγραμμα σύγκρουσης με την ολιγαρχία. Δεν είμαστε αγαπητέ μου εδώ για τα υπουργεία είμαστε εδώ για να συγκρουστούμε σήμερα τώρα που θα φύγω από δω θα πάω στην Ολομέλεια της Βουλής γιατί έχουμε την πρώτη κίνηση αν θέλετε στο δρόμο το δικαστικό δρόμο προς το φασισμό, ζητούν την άρση της ασυλίας του Κλέωνα Γρηγοριάδη λόγω της καταγγελίας – της μήνυσης που του έκανε ο Αλαφούζος. Έχουμε μια μετωπική σύγκρουση με την ολιγαρχία. Εμείς αυτό μας νοιάζει.

Ο Τσίπρας και η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ θα πρέπει να αποφασίσουν αν θέλουν να συνταχθούν μαζί μας κόντρα στην ολιγαρχία ή αν θέλουμε μια δήθεν προοδευτική κυβέρνηση χωρίς πρόγραμμα εναντίον της ολιγαρχίας.

Γιατί αν πας μέχρι την Κυριακή των εκλογών χωρίς δημιουργία προοδευτικού μετώπου που θα έρθει σε σύγκρουση με την ολιγαρχία, να σε στηρίξει όταν εσύ θα είσαι στο Μαξίμου αγαπητέ Αλέξη Τσίπρα, τότε απλά άλλη μια φορά θα εξυπηρετήσει τον κύριο Λάτση.

Έχουμε ακριβώς ένα λεπτό στη διάθεσή μας με όπως με ενημέρωσε η Νικολέτα Τσουραμάνη που ρυθμίζει τον έχω και επειδή παρακολουθούσα νωρίτερα το διάλογο που είχατε, κύριε Βαρουφάκη με τον Γ. Μελιγκώνη. Είπατε ότι πρωτίστως..., εγώ θα συμφωνήσω μαζί σας, είναι η ανατροπή του Μητσοτάκη την επόμενη μέρα, πρώτος στόχος για το ΜέΡΑ25, εγώ θα πω για κάθε προοδευτικό πολίτη αυτής της χώρας. Αυτό είναι το μέλημα.

Είπατε όμως ότι Δευτέρα ως Τετάρτη εμείς δεν μπαίνουμε σε διαδικασία παιδιά να συζητήσουμε για τους δικούς σας καλούς λόγους; Εκεί χάνεται το διακύβευμα της ανατροπής του Μητσοτάκη, αν δηλαδή είναι στο δικό σας χέρι., του ΜέΡΑ25. Θα πείτε εμείς δεν το κάνουμε επειδή είναι μετά τις εκλογές.

Μου κάνει εντύπωση αυτή η ερώτηση..

Γιατί σας κάνει εντύπωση;

Γιατί ότι ο στόχος μας δεν είναι να ανατραπεί ένα πρόσωπο, είναι να ανατραπεί ένα ολιγαρχικό σύστημα..

Ο υπαρκτός μητσοτακισμός..

Ο υπαρκτός μητσοτακισμός, δεν είναι ο Μητσοτάκης, είναι ο Μητσοτάκης, είναι ο Μυτιληναίος είναι ο Λάτσης, είναι ο Βαρδινογιάννης, είναι η CVC που έχει πάρει την ΔΕΗ, είναι η όλη αγορά των κόκκινων δανείων. Αυτό θέλουμε να ανατρέψουμε. Αυτό θέλει όμως πρόγραμμα και θέλει και ένα προοδευτικό μέτωπο να το στηρίξει, οπότε δεν αρκεί να φύγει ο Μητσοτάκης, ο Μητσοτάκης τελείωσε, θεωρώ ότι κάποιος άλλος θα μπει στην θέση του, θα δείτε κι όποια συγκυβέρνηση γίνει, ακόμα και τη νέα δημοκρατία να έχει μέσα, ο Μητσοτάκης θα φύγει...το θέμα είναι να φύγει όλο αυτό το σκυλολόι θα μου επιτρέψετε να χρησιμοποιήσω έναν αντιεπισημονικό όρο της ολιγαρχίας. Για να γίνει αυτό

χρειάζεται να προοδευτικό μέτωπο και ένα προοδευτικό πρόγραμμα και για να υπάρξει αυτό πρέπει να είναι σφυρηλατηθεί από όλους εμάς, με ανοιχτή καρδιά και ανοιχτό μυαλό προεκλογικά..

Κύριε Βαρουφάκη σας ευχαριστούμε που ήσασταν εδώ μαζί μας για μια ώρα να είστε καλά ...και επακριβώς τηρήσατε και το χρόνο, σπάνια το κάνουν οι καλεσμένοι, ευχαριστούμε πολύ.

Και εγώ σας ευχαριστώ.